RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 70.483/1
van 10 december 2021

over

een ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap ‘über die Feststellung von Beeinträchtigungen bei Kindern im Hinblick auf die Auszahlung des Zuschlags für Kinder mit Beeinträchtigung’

‡LW-BGMVKABDH-HAEIDVT‡

Op 16 november 2021 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Gezondheid en Sociale Aangelegenheden, Ruimtelijke Ordening en Huisvesting van de Duitstalige Gemeenschap verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap ‘über die Feststellung von Beeinträchtigungen bei Kindern im Hinblick auf die Auszahlung des Zuschlags für Kinder mit Beeinträchtigung’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 7 december 2021. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wouter PAS en Inge VOS, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Brecht STEEN, eerste auditeur-afdelingshoofd.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 10 december 2021.

*

‡LW-BGMVKABDH-HAEIDVT‡

STREKKING EN RECHTSGROND

1. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de regering van de Duitstalige Gemeenschap strekt ertoe om, met ingang van 1 januari 2022, de "*Dienststelle der Deutschsprachigen Gemeinschaft für selbstbestimmtes Leben*" (hierna: de Dienst) aan te wijzen als dienst die bevoegd is om vast te stellen of een kind een beperking heeft en recht heeft op de bijslag voor kinderen met een beperking bovenop de basiskinderbijslag (artikel 2), om te bepalen op welke wijze die beperking wordt beoordeeld (artikelen 3 en 4), om te bepalen hoe de beperkingen in de in artikel 21 van het decreet van 23 april 2018 'betreffende de gezinsbijslagen' bepaalde categorieën worden ingedeeld (artikelen 16 en 17)[1] en om de procedure te bepalen waarbij de beperking wordt vastgesteld (artikelen 5 tot 8 en 10 tot 12) alsook de geldigheidsduur van die vaststelling (artikel 9). De ontworpen regeling sluit nauw aan bij de regeling die momenteel geldt en die nog is opgenomen in het koninklijk besluit van 28 maart 2003 'tot uitvoering van de artikelen 47, 56*septies* en 63 van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders en van artikel 88 van de programmawet (I) van 24 december 2002', dat grotendeels wordt opgeheven (artikel 18). Daarnaast wordt ook bepaald op welke wijze de persoonsgegevens in het kader van de vaststelling van de beperking worden verwerkt (artikelen 13 tot 15).

2. De artikelen 1 tot 12 en 16 tot 17 van het ontwerp vinden rechtsgrond in artikel 22, tweede lid, van het decreet van 23 april 2018 'betreffende de gezinsbijslagen'.

De artikelen 13 tot 15 van het ontwerp vinden in beginsel rechtsgrond in artikel 62, § 2, tweede lid, van het decreet van 23 april 2018. Er dient evenwel een voorbehoud te worden gemaakt bij artikel 14, 3°, van het ontwerp. Deze bepaling stelt dat de naam, voornaam, adres, telefoonnummer, e-mailadres en RIZIV-nummer van de huisarts of arts-specialist van het kind kunnen worden verzameld, terwijl de identiteitsgegevens van de arts niet behoren tot de gegevenscategorieën die worden opgesomd in artikel 64 van het decreet van 23 april 2018.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 6

3. De precieze verhouding tussen paragraaf 2 en paragraaf 3 van artikel 6 van het ontwerp blijkt niet voldoende uit de tekst. Paragraaf 3 laat immers toe, in afwijking van paragraaf 2, eerste zin, dat de Dienst een beslissing neemt louter op basis van de stukken, zonder dat de aanvrager wordt uitgenodigd te verschijnen. Paragraaf 2 bevat evenwel ook een regeling voor het geval het kind niet verschijnt, hetgeen eventueel kan leiden tot de niet-ontvankelijkheid van de aanvraag. Zoals paragraaf 3 thans opgesteld is, is een beslissing louter op basis van de stukken mogelijk, ook in het geval dat het kind tweemaal niet is verschenen en de aanvraag niet-ontvankelijk is verklaard. Indien dit niet de bedoeling van de stellers is, moet paragraaf 3

[1] Daartoe worden wijzigingen aangebracht aan de artikelen 1 en 14 van het besluit van de Duitstalige Gemeenschapsregering van 29 november 2018 'tot uitvoering van het decreet van 23 april 2018 betreffende de gezinsbijslagen'.

‡LW-BGMVKABDH-HAEIDVT‡

aangepast worden, bijvoorbeeld door te schrijven dat de regel van paragraaf 3 enkel geldt “in afwijking van § 2, eerste lid”.

Artikel 9

4. Artikel 9 van het ontwerp bepaalt dat de beslissingen van de Dienst waarbij een beperking wordt vastgesteld, tot vijf jaar terugwerken. Uit de toelichting verschaft door de gemachtigde blijkt dat de Dienst bepaalt sinds wanneer de beperking bestaat, en kan vaststellen dat de beperking reeds bestaat voor een periode die maximum vijf jaar terug in de tijd ligt.

Gelet hierop en omwille van de duidelijkheid verdient het aanbeveling artikel 9, eerste lid, van het ontwerp als volgt te laten aanvangen: “Die Beschlüsse der Dienststelle zur Feststellung der Beeinträchtigung können bis zu fünf Jahre rückwirken …”.

Artikel 18

5. Artikel 18 van het ontwerp heft het koninklijk besluit van 28 maart 2003 ‘tot uitvoering van de artikelen 47, 56*septies* en 63 van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders en van artikel 88 van de programmawet (I) van 24 december 2002’ op, behalve de bijlagen 1 en 2 ervan, waarnaar in artikel 3, § 2, eerste lid en artikel 4, 1°, van het ontwerp wordt verwezen.

Niets belet om op deze wijze tewerk te gaan, maar de rechtszekerheid zou erbij gebaat zijn dat, veeleer dan naar bijlagen in een oud koninklijk besluit te verwijzen, de bijlagen hernomen zouden worden in voorliggend ontwerp zodat alle regelgeving die betrekking heeft op het vaststellen van de beperking samengebracht wordt in één tekst.

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

Wim GEURTS Marnix VAN DAMME

‡LW-BGMVKABDH-HAEIDVT‡